

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202108
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4319202108.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležalovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Leviciach ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov G. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. Z. XXXX/X, U., zast. JUDr. Ritou Tóth, advokátka so sídlom v Leviciach, kpt. Jaroša X a O.. M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, zast. JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 12, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 02. 09. 2020, č. k. 17P/83/2019-242, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti na maloletú S. m e n í tak, že z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 130 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne, počnúc od 30. 05. 2019, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 17. 03. 2016, č. k. 12P/188/2015-192.

V časti zaostaleho výživného a v časti náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca maloletého dieťaťa na prerušenie konania zamietol, otcovi zvýšil vyživovaciu povinnosť zo 130 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne, počnúc od 30. 05. 2019 do 31. 08. 2019 a od 01. 09. 2019 na 220 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zaostalé výživné od 30. 05. 2019 do 02. 09. 2020 vo výške 1233,24 eura zaviazal otca zaplatiť k rukám matky v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd návrh matky na určenie vyživovacej povinnosti na maloletú S. za obdobie od 01. 09. 2018 do 29. 05. 2019 zamietol. Tým zmenil rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 17. 03. 2016 č. k. 12P/188/2015-192. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletej upravená rozsudkom súdu zo dňa 17. 03. 2016 pod č. k. 12P/188/2015-192, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 100 eur na 130 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 24. 01. 2017. V tom čase bola matka na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, mala vyživovaciu povinnosť okrem maloletej S. k maloletému D., ktorého otcom bol pán O. G., ktorý jej prispieval na domácnosť sumou okolo 500 eur mesačne. Matka žila spolu s maloletými deťmi a jej rodičmi v rodinnom dome v jej výlučnom vlastníctve. Otec pracoval ako príslušník policajného zboru s čistým mesačným príjmom 857,29 eura, žil v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, externe študoval na vysokej škole. Maloletá S. navštevovala druhý ročník základnej školy. V súčasnosti je matka na predĺženej rodičovskej dovolenke pre nepriaznivý zdravotný stav maloletého D.. Maloletému D. je

vyplácaný sirotsky výsluhový dôchodok počnúc od 02. 09. 2019 v sume 168,89 eura. V priebehu konania matka, ako jediná spoločníka založila obchodnú spoločnosť G. s.r.o., pričom príjem z podnikateľskej činnosti jej toho času neplynie. Je výlučnou vlastníčkou rodinného domu, ktorý spolu s maloletými deťmi a jej rodičmi obýva. Jej matka poberá invalidný dôchodok 164,40 eur a otec starobný dôchodok v sume 493 eur mesačne. Otec je zamestnaný, pričom od mája do decembra 2018 dosiahol priemerný čistý mesačný príjem v sume 1211,58 eura, za rok 20149 v sume 1501,24 eura a za obdobie od januára do júla 2020 čistý mesačný príjem v sume 1530,04 eura. Je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu v C., ktorý neužíva, a ktorého spoluvlastníkmi sú v podiele 1 matkini rodičia. Okrem maloletej S., nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Maloletá S. navštevuje 7. ročník základnej školy, bola jej diagnostikovaná disgrafia, v dôsledku čoho maloletá absolvuje súkromné doučovanie z nemeckého a anglického jazyka. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 164 CSP, § 62, § 75, § 77 a § 78 Zákona o rodine, ako aj ust. § 25, § 26 a § 28 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane rodičov, ako aj na strane maloletej k zmene pomerov. Maloletá za ten čas fyzicky vypsela, začala navštevovať druhý stupeň základnej školy, v čase vyhlásenia rozsudku nastúpila do 7. ročníka. Zvýšili sa náklady na jej vzdelávanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, ako i športové i kultúrne vyžitie. Bola jej diagnostikovaná disgrafia. U matky došlo k zníženiu jej príjmu a to v dôsledku odňatia rodičovského príspevku, z dôvodu dovŕšenia troch rokov veku dieťaťa a jednak v dôsledku úmrtia jej partnera, ktorý jej preukázateľne poskytoval až do úmrtia príspevok na domácnosť a výživu detí vo výške 500 eur mesačne. Otcovi sa zvýšil príjem, nastala u neho zmena jeho osobných pomerov, žije sám v byte vo vlastníctve svojej sestry a počet jeho vyživovacích povinností sa nezmenil. Po zistení výdavkov na strane rodičov konštatoval, že výživné má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Z uvedeného dôvodu nebral do úvahy výdavky otca súvisiace s úvermi. Na strane matky súd nemohol prihliadať na skutočnosť, že je z objektívnych príčin bez príjmu, aj keď deklarovala, že si hľadala prácu. Uvedené však súdu hodnoverným spôsobom nepreukázala. Preto taktiež matka je rovnako povinná zabezpečiť si podmienky na to, aby si svoju zákonnú povinnosť vyživovať maloletú mohla plniť. Súd zvýšil výživné zo strany otca od začatia konania na súde majúc za preukázanú zmenu pomerov na strane maloletej v súvislosti s jej nástupom na druhý stupeň základnej školy. S poukazom na to, že v priebehu konania došlo k úmrtiu partnera matky, spočívajúcu znížení jej príjmu, súd zvýšil výživné zo strany otca na maloletú S. počnúc od 01. 09. 2019 zo 180 eur na 220 eur mesačne. Takto určené výživné rešpektuje zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a ich maloletého dieťaťa, je primerané i súčasným odôvodneným potrebám dieťaťa, ako i možnostiam a schopnostiam oboch rodičov. Súd sa nestotožnil s návrhom matky, ktorá navrhla výživné zvýšiť počnúc od septembra 2018, pretože nevhliadol žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa pre zvýšenie výživného od uvedeného dátumu. Odo dňa začatia konania do rozhodnutia súdu vznikla otcovi na výživnom zaostalosť vo výške 1233,24 eura, pričom mu ju umožnil zaplatiť v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku majúc za to, že doba, v rámci ktorej dôjde k úhrade nedoplatkov na výživnom nie je neprímerane dlhá, zaťažujúca osobu z výživného oprávnenú, pričiacu sa spotrebnému charakteru výživného. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec a domáhal sa jeho zmeny tak, že mu bude zvýšená vyživovacia povinnosť na 180 eur mesačne a v ostatnej časti bude návrh matky zamietnutý, pričom zaostalé výživné mu bude povolené splácať v mesačných splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie odôvodňuje s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a g/ CSP. Je toho názoru, že rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Poukázal na tú skutočnosť, že matka, ktorá bola dlhodobo nezamestnaná, mala vyššie výdavky ako príjmy. V priebehu konania založila obchodnú spoločnosť G., pričom z výpis z obchodného registra vyplýva, že matka je spoločníčkou aj konateľkou a výška splateného peňažného vkladu predstavuje sumu 5000 eur. Matka uviedla, že jej tieto peniaze požičala kamarátka, preto navrhol jej výsluch a tiež žiadal, aby matka doložila dohodu o odklade splátok exekúcii. Povinnosť súdu riadne zistiť skutkový stav mu vyplýva z ust. § 35 CMP, podľa ktorého je povinný zistiť skutočný stav veci a podľa § 36 CMP vykonať aj iné dôkazy, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Rozsudok súdu prvej inštancie tiež považuje za nepreskúmateľný v dôsledku nedostatku odôvodnenia. Súd nevysvetlil, prečo považoval dôkazy smerujúce k riadnemu zisteniu skutkového stavu - majetkových pomerov matky a tým mu bolo znemožnenie skutkovo a právne argumentovať a fakticky možnosť preskúmať takéto rozhodnutie aj zo strany odvolacieho súdu. Súd nesprávne vyhodnotil jeho príjmy a výdavky, ktoré musí mesačne vykladať v spojitosti s úvermi a pôžičkami. Uviedol, že si plne uvedomuje svoju vyživovaciu povinnosť, a preto aj navrhol zvýšenie výživného na 180 eur mesačne, avšak rozhodnutie súdu ho vystavuje zložitej finančnej situácii aj z

pohľadu zameškaného výživného. Navrhovaná suma 180 eur by dokázala pokryť matkou vyčíslené náklady, pričom poukazyval aj na zdravotné problémy maloletej S. Vytyka tiež súdu, že nesprávne posúdil jeho príjem aj výdavky, pretože v príjme sú zahrnuté aj nadčasy, ktoré však nemá pravidelne a pridelenie nadčasovej práce nevie nijako ovplyvniť. Svoje príjmy a výdavky riadne zdokladoval, pričom väčšina výdavkov tvoria splátky záväzkov pochádzajúce z úverov. Opätovne poukázal na všetky výdavky, ktoré v súvislosti s úvermi spláca. Súd nesprávne vyhodnotil aj otázku potenciality príjmov, pracuje ako príslušník PZ s fixným platom, ktorého výšku v zásade nemá možnosť ovplyvniť a inú prácu vykonávať nemôže. Vodiacom zásadou pri určovaní výživného na strane povinného je miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodiča nízka a nemá ju možnosť zvyšovať, je nevyhnuté obmedziť nároky dieťaťa a prispôsobiť ich takejto životnej úrovni. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, nepreskúmateľný, neobjektívny a postrádajúci základné zásady určovania vyživovacej povinnosti.

3. K odvolaniu sa vyjadrila matka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci a vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodol správne. Otec v podanom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, opakuje len to, čo odznelo na pojednávaníach. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že na strane otca došlo k zvýšeniu jeho príjmu v porovnaní s poslednou úpravou, okrem toho na maloletú S. ničím neprispieva a styk s ňou neudržiava. Ona dostatočným spôsobom preukázala svoje príjmy a výdavky, doložila potrebné listiny a aj keď si založila obchodnú spoločnosť G. s.r.o., z tejto príjem nemá, nakoľko situácia na trhu kvôli „COVIDU 19“ je nepriaznivá. V prejednávanej veci bolo jednoznačne preukázané, že maloletá S. od poslednej úpravy výživného fyzicky vypsela a tým sa zvýšili všetky jej náklady. Pokiaľ ide o výšku výživného určenú súdom, táto zodpovedá kritériám rozhodujúcim pre určovanie výživného, je primeraná k odôvodneným potrebám maloletej, tak aj zisteným zárobkovým pomerom oboch rodičov. Uviedla tiež, že otec už druhý mesiac za sebou uhradil výživné vo výške 220 eur, z čoho vyplýva, že disponuje dostatočnými financiami aj jeho argumentácie uvádzané v odvolaní sú účelové, skreslené, tendenčné a zavádzajúce. V závere uviedla tiež, že súd prvej inštancie dôsledne rešpektoval právo účastníkov na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie obsahuje odpovede na všetky relevantné otázky, vysvetľuje úvahy pri určovaní výšky výživného, ako aj okolnosti, z ktorých pri tom vychádzal.

4. K odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolanie otca zamietol.

5. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec, ktorý opätovne zotrval na svojich odvolacích dôvodoch. Vo vyjadrení uviedol, že zvýšenie vyživovacej povinnosti akceptoval a chápal jeho potrebu, avšak nerozumie, prečo sa má len on výlučne podieľať na vyživovacej povinnosti maloletej. Zvýšený príjem, na ktorý matka poukazuje, nie je jeho pravidelným príjmom, pretože sa jedná o platby za prácu nadčas, ktoré nemá možnosť nijako ovplyvniť, a jeho príjem je 1211,58 eura. Súd sa vôbec nezaoberal tým, z akých zdrojov matka založila spoločnosť s ručením obmedzeným, z čoho vyplýva, že má aj iný príjem, ktorý nebol ani súd ochotný dostatočne preveriť. Čo sa týka zdravotných problémov maloletej, doteraz matka v súvislosti s nimi nevyčísľala konkrétne výdavky, ktoré by boli spojené s ich liečbou. Myslí si, že nie je v poriadku, že súd prvej inštancie nezaujíma pomery matky, ani to, z čoho svoje životné náklady dokáže uspokojovať, ak tvrdí, že má príjem len zo sirotského a rodinných prídavkov. Matka poukazuje aj na to, že uhradil dva mesiace sumou 220 eur a tým preukázal schopnosť platiť súdom určené výživné. S týmto sa nestotožňuje, pretože výživné, ktoré zaplatil mohol zaplatiť len preto, že si nechal odložiť úver v Slovenskej sporiteľni z dôvodu COVID 19, ktorá možnosť odkladu však končí 31. 12. 2020. Matka poukazuje na to, že by sa malo prihliadať na príjmy rodičov, ich osobné, materiálne pomery, vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, ako aj situáciu na trhu práce. S týmto možno vo všeobecnosti súhlasiť ako so zásadami pre určovanie výživného s tou výhradou, že tieto zásady boli aplikované výlučne len naňho. Je len veľmi ťažko predstaviteľné, že matka je súkromný podnikateľ s novozaloženou obchodnou spoločnosťou a žije zo sirotského príspevku a rodinného prídavku. Zaujímalo by ho, aké konkrétne kroky matka prijala ako konateľka spoločnosti k naštartovaniu tejto spoločnosti, aby si zvýšila majetkové pomery a zabezpečila príjmy, aby tak mohla plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Záverom uviedol, že nechce, aby jeho odvolanie bolo vnímané ako snaha nechať jeho dieťaťu, čo naozaj potrebuje, avšak nemôže sa nečinne prizerať, ako súd odmieta zisťovať majetkové pomery u matky, hoci dôkazná situácia nastolená v priebehu konania si riadne zisťovanie pomerov u oboch rodičov vyžadovala.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 a § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok - ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné a preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 v napadnutej časti zmenil a v časti podľa § 387 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní možnosti, schopnosti a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

12. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov, a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd i bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti, sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa pri rešpektovaní zásady, že na dosiahnutej dosiahnutej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj dieťa. Výživné určené dieťaťu slúži na uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahnuté je v tom aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Pri hodnotení majetkových potrieb rodičov treba zohľadniť a posudzovať nielen tieto pomery podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty majetku. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov, ktorá nie je len krátkodobá. Zmenou pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností a to buď na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene rozhodnutia o výživnom platia zákonné ustanovenia o určovaní výživného na maloleté deti uvedené v § 78 ods. 1, 2 a § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení sa vychádza z možnosti, schopnosti a majetkových pomerov rodičov, ako aj z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Zmena pomerov odôvodňujúcou zvýšenie výživného môže spočívať v zvýšení, či znížení zárobku rodičov, prípadne zmenšením majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného a to nielen na krátky čas a takou zmenou pomerov na strane dieťaťa potom môže byť vyšší vek dieťaťa, nástup na vyšší stupeň vzdelávania, závažné zdravotné problémy.

13. Rodičia maloletej S. nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti. O maloletú sa stará matka, ktorá s ňou žije v rodinnom dome, táto je bez príjmu, poberá len rodinné prídavky na dve maloleté deti a sirotský dôchodok na maloletého D. vo výške 168,89 eura. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorej matka poberá invalidný dôchodok v sume 162,40 eur mesačne a otec starobný dôchodok vo výške 493 eur mesačne. Otec je zamestnaný, okrem maloletej S., nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť, žije sám v byte svojej sestry a od mája do decembra 2018 dosiahol priemerný čistý mesačný príjem v sume 1211,58 eura, za rok 2019 v sume 1501,24 eura a za obdobie od januára do júla 2020 dosiahol čistý mesačný príjem v sume 1530,04 eura. Maloletá S. navštevuje 7. ročník základnej školy, má ploché nohy, trpí skoliózou chrbtice, nosí dioptrické okuliare a bola jej diagnostikovaná disgrafia. Odvolací súd sa s takto zisteným skutkovým stavom stotožňuje, avšak nestotožňuje sa s jeho právnym posúdením. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti poukázal na príjem otca, ktorý dosiahol v roku 2020 a ďalej výšku odôvodnil len tým, že s poukazom na majetkové a zárobkové pomery otca, jeho schopnosti, považuje tak určené výživné za primerané. Odvolací súd sa pri určení výšky výživného

nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie. Je potrebné konštatovať, že tak ako je uvádzaný príjem otca v bode 11. rozsudku, po jeho spriemerovaní od mája roku 2018 do júla roku 2020 otec dosiahol v priemere čistý mesačný príjem 1420,15 eura a preto z tohto príjmu pri určení výšky výživného bolo potrebné aj vychádzať a nielen zo sumy 1530,04 eura, ktorý priemerný čistý mesačný príjem dosiahol za časť obdobia roka 2020, keďže vyživovacia povinnosť otca bola zvyšovaná od 30. 05. 2019. Treba prisvedčiť námietkam otca, že súd prvej inštancie ponechal bez povšimnutia jeho tvrdenia, ku ktorým sa vyjadroval v priebehu celého konania a to hlavne k majetkovým pomerom matky, keď táto v priebehu konania mala založiť obchodnú spoločnosť G., avšak z tejto spoločnosti doposiaľ nemá žiaden príjem. Z vykonaného dokazovania ako aj z obsahu spisu bolo preukázané, že matka na pojednávaní uviedla, že finančné prostriedky na založenie tejto spoločnosti jej požičala kamarátka, avšak na dotaz súdu odmietla uviesť, o koho sa jedná a preto súd prvej inštancie ani nemohol vykonať dokazovanie v tom smere, či toto jej tvrdenie je pravdivé. Avšak keď matka nepreukázala, že skutočne jej finančné prostriedky požičala kamarátka, bolo potrebné vychádzať z toho, že tieto finančné prostriedky boli jej finančnými prostriedkami a preto jej majetkové pomery nie sú také, ako sa snažila v priebehu celého konania deklarovať, keď poukazovala, že poberá len rodinné prídavky a sirotsky dôchodok. Napokon vzhľadom k výdavkom, na ktoré matka v priebehu konania poukazovala je zrejmé, že táto suma, ktorej je poberateľkou by jej na jej životné náklady nepostačovala. Súd prvej inštancie ďalej zvýšil vyživovaciu povinnosť najskôr od 30. 05. 2019 na sumu 180 eur mesačne a následne od 01. 09. 2019 na sumu 220 eur mesačne. Pre odvolací súd je takýto postup súdu prvej inštancie nepochopiteľný, keďže v priebehu roka nemohlo dôjsť k tak závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala od 01. 09. 2019 zvýšiť výživné o ďalších 40 eur mesačne. Poukázal síce súd prvej inštancie, že od uvedeného obdobia matka stratila príjem, ktorý jej poskytoval jej priateľ pán G., keďže došlo k jeho úmrtiu. Avšak táto skutočnosť sa nemôže tak závažnou mierou prejaviť vo zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletú S. keďže priateľ matky voči nej vyživovaciu povinnosť nemal a mohol sa podieľať len na výdavkoch domácnosti. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd dospel k záveru, že postup súdu prvej inštancie, keď od 01. 09. 2019 opätovne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca nebol správny. Odvolací súd preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 30. 05. 2019, t. j. od podania návrhu matkou a to na sumu 180 eur mesačne, keď takto určenú sumu považoval za primeranú hlavne odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Matka v priebehu konania deklarovala, aké má výdavky na maloletú S., avšak tieto výdavky sú bežné výdavky, čo sa týka školských potrieb, kultúrnych a športových vyžití ako na každé iné priemerné dieťa, ktoré navštevuje 7. ročník základnej školy. Matka ďalej poukazovala, že má ploché nohy, trpí skoliózou chrbtice a nosí dioptrické okuliare, avšak v súvislosti s tým nedokladovala, aké výdavky má s týmito zdravotnými problémami s maloletou dcérou preukázané. Tiež v súvislosti s diagnostikovanou disgrafiou uviedla, že má len výdavky na súkromné doučovanie z nemeckého a anglického jazyka v rozsahu štyroch hodín mesačne a z anglického jazyka dvoch hodín mesačne, pričom za jednu hodinu doučovania uhrádza 5 eur, a v súvislosti s inými zdravotnými problémami nemá žiadne zvýšené výdavky. Čo sa týka pomerov na strane matky, je potrebné sa opätovne vrátiť k tej skutočnosti, že táto založila spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá momentálne nevykazuje žiaden príjem a matka v priebehu konania, aj keď deklarovala, že si hľadá prácu, nijakým spôsobom tento svoj postup nepreukázala. V priebehu konania tvrdila, že má aj zdravotné problémy, ktoré jej vylučujú sa zamestnať, avšak tiež v tomto smere nepreukázala na preukázanie svojich tvrdení žiadne dôkazy. Ako už bolo vyššie konštatované, vyživovacia povinnosť zaťažuje obidvoch rodičov a preto v prípade, ak by aj matka sa na výžive maloletého dieťaťa podieľala minimálne výživným vo výške 100 eur, keďže už nejde o dieťa tak útleho veku, ktorú vyživovaciu povinnosť by vyvažovala osobnou starostlivosťou, takéto výživné potom zo strany otca je primerané odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia vyživovacej povinnosti otca zmenil v zmysle ust. § 388 CSP.

14. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti zaostalého výživného, keďže v priebehu konania matka potvrdila, že otec okrem súdom stanoveného výživného prispel v uvedenom období po rozhodnutí súdu prvej inštancie výživným aj vo výške 220 eur mesačne. Bude preto potrebné dotazom na obidvoch rodičov presne zistiť, akými sumami otec od zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti, t. j. od 30. 05. 2019 na výživu maloletej dcéry prispieval a za tým účelom potom opätovne rozhodnúť o výške zročného výživného. Keďže odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti zročného výživného, došlo k zrušeniu i v príslušnej časti náhrady trov konania. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne o výške zročného výživného, ako i o náhrade trov konania, pričom v novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).